

מסורת הש"ס

(א) (לעיל ע"ה: ב) (ג) (תוספתא)
 (ד) (לעיל ע"ה: ג) (תוספתא)
 (ה) (לעיל ע"ה: ד) (תוספתא)
 (ו) (לעיל ע"ה: ה) (תוספתא)
 (ז) (לעיל ע"ה: ו) (תוספתא)
 (ח) (לעיל ע"ה: ז) (תוספתא)
 (ט) (לעיל ע"ה: ח) (תוספתא)
 (י) (לעיל ע"ה: ט) (תוספתא)
 (יא) (לעיל ע"ה: י) (תוספתא)
 (יב) (לעיל ע"ה: יא) (תוספתא)
 (יג) (לעיל ע"ה: יב) (תוספתא)
 (יד) (לעיל ע"ה: יג) (תוספתא)
 (טו) (לעיל ע"ה: יד) (תוספתא)
 (טז) (לעיל ע"ה: טו) (תוספתא)
 (יז) (לעיל ע"ה: טז) (תוספתא)
 (יח) (לעיל ע"ה: יז) (תוספתא)
 (יט) (לעיל ע"ה: יח) (תוספתא)
 (כ) (לעיל ע"ה: יט) (תוספתא)

הגהות הר"ב

(א) ר"מ ד"ה ג' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
 (ב) ר"מ ד"ה ג' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
 (ג) ר"מ ד"ה ג' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
 (ד) ר"מ ד"ה ג' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
 (ה) ר"מ ד"ה ג' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
 (ו) ר"מ ד"ה ג' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
 (ז) ר"מ ד"ה ג' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
 (ח) ר"מ ד"ה ג' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
 (ט) ר"מ ד"ה ג' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
 (י) ר"מ ד"ה ג' ו' ו' ו' ו' ו' ו'

גליון הש"ס

ג' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
 ג' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
 ג' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
 ג' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
 ג' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
 ג' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
 ג' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
 ג' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
 ג' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
 ג' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'

רבינו הגאון

ששגג על האוכלין והוידע על הכלי.
 ומאי חייב דקמי מימיה: והא אף
 קמיי. משמע שני חובצין שחן: ופבלוגא דרי' ור".
 דלפולגוני בדיועות מחלקות בפי' כלל גדול (לעיל דף ע"א):
 אפולגוני נמי רב ששגג על הכלי ודע ששגג דלוי' ידועות מחלקות
 ורב אשי ככר ידועות מחלקות:

ששגג על האוכלין והוידע על הכלי מתקף לה
 רב אשי והא אף על הכלי קתני אלא א"ר
 אשי בגון ששגג בזה ובוזה *ונודע לו והוידע
 ונודע לו ובפולגותא *דרבי יוחנן ור"ש בן
 לקיש: את היה במטה פפור אף על המטה:
 לימא מותני' רבי נתן היא ולא רבנן דתניא
 *המוציא בבמה היה ועוף לרה"ל בין חיון
 ובין שחוטין חייב רבי נתן אומרו על שחוטין
 חייב ועל חיון פפור *שהיה נושא את עצמו
 אמר רבא אפילו תימא רבנן ע"כ לא פליגי
 רבנן עליה דרבי נתן אלא בבמה היה
 ועוף דמשרבטי נפשיהו אבל אדם חי דנושא
 את עצמו אפילו רבנן מודו א"ל רב אדא בר
 אהבה לרבא והא דתנן *בן בתירא מתיר
 בסוס בתירא *מתיר בסוס מפני
 שהוא עושה בו מלאכה שאין חייבין עליו
 חטאת ואמר רבי יוחנן בן בתירא ורבי נתן
 אמרו דבר אחד ואהו אומר דלוי' פליגי רבנן
 עליה דר' נתן אלא בבמה היה ועוף משום
 דמשרבטי נפשיהו מבי איריא בן בתירא
 ורבי נתן והאמר אפילו רבנן מודו כי א"ר
 יוחנן בסוס המיוחד לעופות ומי איכא סוס
 המיוחד לעופות אין איכא * (דבי ויארן א"ר
 יוחנן *למודה ר' נתן בכפות א"ל רב אדא בר
 מתנה לאביו והא הני פרסאי דכמאן דכפיתו
 דמו וא"ר יוחנן בן בתירא ור' נתן אמרו דבר
 אחד התם *רמות רוחא הוא דנקיט ליהו
 דהוא פרדשכא דרתח מלכא עליה ורדייש
 תלתא פרס' בכרעיה: את המת במטה חייב
 וכן כותב מן המת וכו': *אמר רבה בב"ב א"ר
 יוחנן וא"ר יוסף אמר רשב"ל פומר היה ר"ש
 אף

המצניע פרק עשירי שבת

צ"ד. ובפולגותא דר' יוחנן ור"ש.

ששגג על האוכלין והוידע על הכלי מתקף לה
 רב אשי והא אף על הכלי קתני אלא א"ר
 אשי בגון ששגג בזה ובוזה *ונודע לו והוידע
 ונודע לו ובפולגותא *דרבי יוחנן ור"ש בן
 לקיש: את היה במטה פפור אף על המטה:
 לימא מותני' רבי נתן היא ולא רבנן דתניא
 *המוציא בבמה היה ועוף לרה"ל בין חיון
 ובין שחוטין חייב רבי נתן אומרו על שחוטין
 חייב ועל חיון פפור *שהיה נושא את עצמו
 אמר רבא אפילו תימא רבנן ע"כ לא פליגי
 רבנן עליה דרבי נתן אלא בבמה היה
 ועוף דמשרבטי נפשיהו אבל אדם חי דנושא
 את עצמו אפילו רבנן מודו א"ל רב אדא בר
 אהבה לרבא והא דתנן *בן בתירא מתיר
 בסוס בתירא *מתיר בסוס מפני
 שהוא עושה בו מלאכה שאין חייבין עליו
 חטאת ואמר רבי יוחנן בן בתירא ורבי נתן
 אמרו דבר אחד ואהו אומר דלוי' פליגי רבנן
 עליה דר' נתן אלא בבמה היה ועוף משום
 דמשרבטי נפשיהו מבי איריא בן בתירא
 ורבי נתן והאמר אפילו רבנן מודו כי א"ר
 יוחנן בסוס המיוחד לעופות ומי איכא סוס
 המיוחד לעופות אין איכא * (דבי ויארן א"ר
 יוחנן *למודה ר' נתן בכפות א"ל רב אדא בר
 מתנה לאביו והא הני פרסאי דכמאן דכפיתו
 דמו וא"ר יוחנן בן בתירא ור' נתן אמרו דבר
 אחד התם *רמות רוחא הוא דנקיט ליהו
 דהוא פרדשכא דרתח מלכא עליה ורדייש
 תלתא פרס' בכרעיה: את המת במטה חייב
 וכן כותב מן המת וכו': *אמר רבה בב"ב א"ר
 יוחנן וא"ר יוסף אמר רשב"ל פומר היה ר"ש
 אף

מוסף רש"י

שהיה נושא את עצמו.
 ואין לו אלא פפור שנת
 כח א מ"י פ"ה מהל' סנה
 הלכו ע"י:
 כבב ב מ"י פ"ה מהל' סנה
 הלכו ע"י:
 כבב ב מ"י פ"ה מהל' סנה
 הלכו ע"י:

רב נסים גאון

ובפולגותא דר' יוחנן ור"ש
 לקיש: ע"י ר"ה ספק
 כלל גדול.
 רבינו הגאון (הס"ט)
 בין חיים בין מתים רבנן
 מחייבין עלייהו וכן בתירא
 וכן תירושיה וכן בתירא
 דבר אחד לעיון התצאה
 בדמה היה ועוף לא לעוף
 התצאה אדם ודמיא פפי
 שהיא מלאכה שאין חייבין
 עליה חטאת לאו נשיא
 אדם כדאיתא ארבעין
 פניקרא: אלא אפילו בסוס
 המיוחד לעופות ואמר
 פליגי רבנן עליה: ואמר
 ימי איכא סוס סווד
 לעופות: ואמר איכא
 ימי יימן: הני וכיפא
 בו שהמלכים צדין בתן
 עופות וקורין אותם באו:
 והא דתנן *השחיט (בבב) קורין
 אותם בלשון פורי' באויהו:
 ובין שהן יומר פארד
 קורין להן באויהו: ויש
 להן סוסים מיוחדין לכך
 לשאת את הנפשות הרוחנין
 הקורין באו: ואמר איך
 יוחנן המלך כן בתירא:
 א"ר יוחנן ואמר ספוט
 מודה רבי נתן שאינו יכול
 לשאת את עצמו והמוציא
 בשבת חייב א"ל רב אדא
 כי מנהג לאביו דמי
 פרסאי דכפיתו ע"י ששגג
 דהא אותן שאינו יכולין
 להלך על דליון ואין
 יוצאין ובאין אלא רכובין
 והפוס נשיא אותן: וכן
 בתירא מודה לרבנן
 וסבירא ליה שהיא עושה
 מלאכה שאין חייבין עליה
 חטאת: דאלמא אין הכופס
 בן בתירא מותר עליה וא"ר
 (תירושיה) ויוחנן בן בתירא
 וה"ו נתן אפילו רב רב
 (ובי א"ר יוחנן סווד ר' נתין
 נתן בכפוס): וספיר ליה
 אביו דתנן פרסאי ימי כבו
 כח להלך ואין תושיא
 את עצמן: וספיקא דיקיטא
 להו רבות ורואה: מענינן
 את עצמן מלהלך בענין
 דרכיב אשך לא נסתח
 כח גולה רגל על הארץ
 מהצטנע ומרור: וכי בעי
 למרות פני: ודאה הוא
 (ההוא) פרדשכא: פי'
 עקי המלך דרתח מלכא
 עליוהי ורדייש מלכא פורי'
 בכרעיה: אבל חלה דרצי
 כפוט דפי מחייב ר' נתן
 על הוצאתו: וספיקא דגמרי
 ר' ישיעיה חייב תנאי
 ע"י אפילו בשבת: ואמר
 למא הלכתא: אמר רב
 ששת שאם חלה מריבבו
 (על כרסו): כמאן דלא רי'
 תו: דאי כר' נתן האמר
 חת' דאישת את עצמו: אפילו
 חת' ר' נתן כותב דבר
 כפוט דפי: וא"ר יוחנן
 מודה ר' נתן בכפוס: וכן
 כותב מן המת וכו': וספיר
 הגבלה וכרעיה מן השוין
 אמר ר"ל שטר היה ר' יוסין

בשמונה דמודה רבי נתן בכפות:
 ור"מ ד"ה ג' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
 בכפות א"ל רב אדא בר מתנה
 לאביו והא הני פרסאי דכמאן
 דכפיתו דמו וא"ר יוחנן בן
 בתירא ור' נתן אמרו דבר אחד
 התם *רמות רוחא הוא דנקיט
 ליהו דהוא פרדשכא דרתח
 מלכא עליה ורדייש תלתא
 פרס' בכרעיה: את המת במטה
 חייב וכן כותב מן המת וכו': *
 אמר רבה בב"ב א"ר יוחנן
 וא"ר יוסף אמר רשב"ל פומר היה
 ר"ש אף

חיים, ורי' שמעון פורסי. א"ר אבא א"ר יוחנן ורב יוסף א"ר ר"ל שטר היה ר' יוסין